

Suomi — IMF:n neljännen sopimusartiklan mukainen konsultaatio vuonna 2021

Yhteenveto loppulausunnosta

Vuonna 2020 Suomen talouskasvun supistuminen oli Euroopan maiden pienimpiä pandemian rajoitusstrategian onnistumisen ja nopeiden politiikkatoimien ansiosta.

Suomen talous on elpynyt tänä vuonna voimakkaasti ja saanut vauhtia kotimaisen kysynnän kohenemisesta. Elpymisen odotetaan jatkuvan ensi vuonna, mutta pandemian kehitykseen liittyy kuitenkin edelleen riskejä.

Suomen hallituksen finanssipoliittiset toimet pandemian vaikutusten torjumiseksi ovat olleet tarkoituksenmukaisia. Finanssipoliitiikan viritys vuonna 2022 tukee edelleen talouden elpymistä tarkoituksenmukaisesti. Samalla sen on tarjottava joustoa reagoida pandemiaan liittyvään epäsuotuisaan kehitykseen.

Suomen julkisen talouden alijäämän suhteessa BKT:hen arvioidaan keskipitkällä aikavälillä jäävän 1 % suuremmaksi kuin ennen pandemiaa, mikä johtuu pitkälti harkinnanvaraisten menojen lisääntymisestä, joten julkinen velka kääntyy kasvuun. Väestönkehityksen haasteiden ja väestön ikääntymiseen liittyvien menojen nousupaineiden vuoksi julkinen velka olisi kuitenkin käännettävä laskuun julkisen talouden puskurien kasvattamiseksi.

Vaikka hallituksen toimet työllisyyden ja kasvun vahvistamiseksi tukevat julkista taloutta, ne eivät saa aikaan riittäviä julkisen talouden säästöjä, jotta julkinen velka vähenisi keskipitkällä aikavälillä. Työllisyyden vahvistamiseksi tarvitaan lisätoimia, joilla asteittain suljetaan polku varhaiseläkkeelle. Lisäksi työttömyysetuuksia on kohdennettava paremmin. Verokannan laajentaminen ja julkisten menojen tehostaminen menoarvioinnin kautta voivat saada aikaan julkisen talouden säästöjä ja auttaa Suomea saavuttamaan kunnianhimoiset ilmastotavoitteensa. Palaaminen menokehyyksiin osana julkisen talouden keskipitkän aikavälin sopeuttamista parantaisi finanssipoliitiikan uskottavuutta.

Suomen rahoitussektori oli hyvin pääomitettu ja sen toiminta oli kannattavaa pandemian alkaessa, ja poliittiset toimet ovat vahvistaneet sektorin kestävyyttä pandemian aikana. Rahoitussektorin koko ja keskittyneisyys sekä kotitalouksien velkaantuneisuuden nousu lisäävät kuitenkin tarvetta kasvattaa pankkien pääomapuskureita uudelleen ja vahvistaa makrovakaussäilytystä uusilla lainanottajien kohdistuvilla toimenpiteillä.